

Ministeriet for Handel og Industri og Udenrigsministeriet udpeger hvert 1 Medlem, hvorhos nedennævnte Organisationer ligeledes udpeger Medlemmer:

Grosserer-Societetet (1), Provinshandelskammeret (1), Købmandsraadet (1), De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark (1), Andelsudvalget (2), Fællesrepræsentationen for dansk Haandværk og Industri (1), Søfartsraadet (1), Dansk Fiskeriforening (1), Industriraadet (2), Landbrugsraadet (2), De samvirkende Fagforbund (2), Fællesrepræsentationen for danske Funktionærforeninger (1) og Kooperativt Fællesforbund (1).

Bestemmelsen blev foreslaaet af Folketingets Udvalg, som i Betænkningen udtalte, at »det foreslaaede Udvalg har til Opgave i saa god Tid som muligt at overveje og fremkomme med Forslag til Foranstaltninger, der eventuelt kan træde i Stedet for de gældende Valuta-Forskrifter, saaledes at de paagældende Afløsningsforanstaltninger kan forberedes og træffes i god Tid«. — I Landstinget skete kun den Ændring, at »De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark« fik Ret til at udpege 1 Medlem, og at Andelsudvalgets Repræsentation blev forøget fra 1 til 2.

Forslaget om Valutalovens Forlængelse var i Bemærkningerne ganske kort *motiveret* med, at Forholdene ikke paa nogen Maade havde ændret sig saaledes til det bedre, at det vilde være forsvarligt at overlade Importen til sig selv, men at det »tværtimod er saa nødvendigt som nogen Sinde, at Importen holdes inden for passende Grænser, og at Landets Købeevne staaer til Raadighed som Forhandlingsinstrument ved de Vareudvekslingsaftaler, gennem hvilke der søges banet Vej for Afsætningen af vore Landbrugsprodukter m. v. a. Regeringsforslaget havde i alt væsentligt samme Indhold som den udløbende Lov, idet der blot i § 6 var sket den ovennævnte Tilføjelse om Adgang for Ministeren til at forlange indsendt Oplysninger om Bevægelser i den industrielle Produktion.

I sin Forelæggelsestale betonedes *Handelsministeren*, at Danmark baade af Hensyn til traktatmæssige Forpligtelser og af Hensyn til Beskæftigelsesforholdene nødvendigvis maatte have Lovbestemmelser, der hjemlede Ret til i fornødent Fald at gribe regulerende ind. Selvforsyningspolitikken syntes ikke at være et forbigaaende Fænomen, og vi maatte indrette os derefter. Angaaende Lovens hidtidige Administration udtalte Ministeren, at vi havde »spændt vor